

Nr 22.

Av herr **Svensson** i Ljungskile, *angående försäljning av de under kriget nybyggda kryssarna.*

I försvarskommitténs betänkande (SOU 1947: 72, del I, s. 55) framhålles att överbefälhavaren lagt tyngdpunkten på armén och flygvapnet och följaktligen ansett sig böra i de båda lägre av de av kommittén begärda alternativen för försvarets organisation föreslå en särskilt stark begränsning av flottan. Försvarskommittén har inte helt kunnat följa överbefälhavarens förslag men förutsätter dock en väsentlig begränsning av flottan i förhållande till vad som avsågs i 1942 års försvarsbeslut. Det heter vidare: »Med avseende å flottans sammansättning innebär överbefälhavarens förslag vidare en inriktning mot lättare fartyg. Även försvarskommittén är av den uppfattningen, att man bör övergå till en flotta sammansatt av sådana fartyg. I motsats till vad överbefälhavaren i de 'tidlösa' alternativen haft anledning göra har kommittén emellertid haft att räkna med att vårt nuvarande fartygsbestånd och särskilt de förefintliga större fartygsenheterna under avsevärd tid framåt komma att sätta sin prägel på flottan.»

Man synes nu vara enig om att det för vår försvarsorganisation vore lyckligast om flottan kunde sammansättas av lättare fartyg än de under kriget byggda kryssarna. I inget av de alternativ för flottan som på allvar diskuterats ha dessa kryssare kunnat medtagas såsom önskvärda enheter. De ogynnsamma följderna av detta kryssarbygge kunna emellertid komma att verka under ett tjugotal år framåt om kryssarna skola förbrukas inom vår flotta.

Det har i den allmänna debatten framhållits att det för närvarande skulle vara möjligt att avyttra kryssarna på acceptabla villkor. Om detta är möjligt undandrar sig givetvis undertecknads bedömande. Å andra sidan vore det enligt min mening oförsvarligt av de svenska statsmakterna att inte allvarligt pröva detta alternativ. Jag är givetvis medveten om att den prövningen måste ske utifrån delvis andra och flera synpunkter än en vanlig affärstransaktion, men detta innebär inte att saken utan vidare bör lämnas obeaktad.

En försäljning av kryssarna skulle inte bara betyda en lättnad i våra tillfälliga ekonomiska svårigheter. Den skulle också giva oss friare möjligheter att under de närmaste åren utforma och förnya vår flotta på det sätt som anses mest önskvärt.

Med hänsyn till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en undersökning huruvida de under kriget nybyggda kryssarna kunna försäljas på för Sverige acceptabla villkor samt att de förslag som därav kunna föranledas framläggas för riksdagen.

Stockholm den 15 januari 1948.

Wald. Svensson.
